

† 29. Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ο θεῖος οὗτος βαπτιστής, ὁ ἐκ προφήτου προφήτης, καὶ πάντων τῶν προφητῶν ἡ σφραγίς καὶ τῶν ἀποστόλων ἡ ἐναρξίς, ὁ μεσίτης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης, ἡ φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁ θεόπεμπτος Ἄγγελος τοῦ σαρκωθέντος Μεσσίου καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ πρόδρομος καὶ προετοιμαστής (Ἠσ. μ' 3, Μαλαχ. γ' 1), ὁ διὰ πολλῶν θαυμασίων καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς ἐτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προελθὼν ὡς ἄλλος Ἡλίας ζηλωτής, οὐ τινος ἐμιμήθη καὶ τὸν ἐρημικὸν βίον καὶ τὸ ἀσκητικὸν ἔνδυμα κατὰ τὴν δερματίνην ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν καὶ τὸν ἐνθεὸν ζῆλον ὑπὲρ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς (ὄρα Σεπτεμβρ. 23, Μαρτ. 25, Ἰουν. 24, Ἰουλ. 20)· οὗτος, λοιπόν, ἀφ' οὗ ἐκήρυξεν εἰς τὸν λαὸν τὸ βάπτισμα τῆς μετνοίας, κατὰ τὴν θείαν ἐπιταγὴν (Ἰανουαρίου 6), ἀφ' οὗ ἐδίδαξε τὰ πρακτέα καὶ ἰδιώτας καὶ ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπέδειξε παντός ἐπαγγέλματος τὰ χρέη, ἀφ' οὗ κατέπληξε τοὺς βαπτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ θεοῦ φόβου, ὅτι οὐδεὶς δύναται φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, ἐὰν μὴ ποιήσῃ καρπὸς ἀξίους τῆς μετνοίας, ἀφ' οὗ διὰ τοῦ τοιοῦτου κηρύγματος ἠντρέπισε τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς ὑποδοχὴν τῆς εὐαγγελικῆς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας, ἀφ' οὗ, τέλος πάντων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωτῆρα δακτυλοδεικτῆσας αὐτοῖς, εἶπεν· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Λουκ. γ', 2-18). Ἰωάν. α', 29), ἐπεσφράγισεν ὕστερον καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὴν ἀλήθειαν τῶν ἑαυτοῦ λόγων, γενόμενος ὑπὲρ τοῦ θεοῦ νόμου σφάγιον ἱερὸν ὑπὸ χειρὸς ἀνδρὸς παρανόμου.

Ἡρώδης ἦν οὗτος ὁ τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ τοῦ μεγάλου Ἡρώδου υἱός, ὁ ἐπονομαζόμενος Ἀντίπας· ὃς τις ἔχων γυναῖκα νόμιμον τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας Ἀρέτα, ἢ Ἀρέθα, αὐτὴν μὲν ἀναίτιως ἀπέβαλεν, ἤρπασε δέ, παρὰ πᾶσαν νόμου διαταγὴν, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωδιάδα, τεκοῦσαν καὶ θυγάτριον ἐξ ἐκείνου, Σαλώμην τὸ ὄνομα. Τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ μίξιν τὴν ἄθεσμον οὐκ ἐπαύετο ἐλέγχων ὁ κῆρυξ τῆς μετνοίας καὶ τῶν ἀνομούντων εὐπαρῆσiasτος καὶ αὐστηρὸς ἐπιπλήκτωρ. Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων αὐτῷ, ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρκ. ζ', 19). Ὁ Ἡρώδης πρὸς τοὺς ἄλλοις αὐτοῦ ἀνοσιουργήμασι, προσέθηκεν ἐτι καὶ τοῦτο, ὅτι συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην κατέκλεισεν εἰς δεσμωτήριον καὶ ἐφόνευσεν ἴσως αὐτὸν παρευθῆς, ἐὰν ἔλειπε τοῦ τυράννου ἢ συστολὴ διὰ τὴν τοῦ ὄχλου πρὸς τὸν Ἰωάννην ἄκραν εὐλάβειαν καὶ προσέτι διὰ τὸ ὀπωσδήποτε σέβας, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν δίκαιον καὶ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ὑπέτρεφεν. Ἀλλὰ τελευταῖον, ὑπὸ τοῦ οἴστρου τῆς θηλυμονίας κεντούμενος, ἐπέβαλε τὰς μιὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπὶ τὸν τῆς ἀγνείας διδάσκαλον, κατὰ τὴν ἐορτάσιμον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἡμέραν· ὅτε ἡ μὲν Σαλώμη ὠρχήσατο κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμποσιαζόντων, αὐτὸς δὲ ἐποίησε πρὸς αὐτὴν μεθ' ὄρκου τὴν πάσης ἀφροσύνης ἀφρονεστέραν ὑπόσχεσιν ὅτι, κὰν τὸ ἡμισυ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰτήσῃ, δώσει αὐτῇ εἰς μισθὸν τῆς ὀρχήσεως· ἡ δὲ ὀρχήστρια, τὴν μητέρα συμβουλευθεῖσα, αἰτεῖ πάραυτα ἐπὶ δίσκου τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ παραβάτης τοῦ θεοῦ νόμου τήρησιν περὶ τὸν ὄρκον ὑποκρινόμενος, βάλλει εἰς πῶξιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διάθεσιν καὶ πληροῖ τὸ ἐναγὲς αὐτοῦ συμπόσιον αἱμάτων προφητικῶν· καὶ ἡ πάντιμος ἐκείνη κεφαλὴ, αἰδέσιμος καὶ εἰς τοὺς Ἄγγέλους, δίδοται βραβεῖον βεβήλου ὀρχήματος, καὶ γίνεται παίγιον ἀκολάστου θυγατρὸς καὶ μητρὸς μοιχαλίδος· τὸ δὲ πανίερρον σῶμα τοῦ θεοῦ βαπτιστοῦ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν καὶ ἔθηκαν ἐν μνημείῳ. (Μάρκ. ζ', 21-29).

Ἀργία καὶ νηστεία.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδη Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'.

Η τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκῆ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν ἄδη, τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν· Ὁρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.